

Det var da virkelig, som om alle Magter havde sammensvoret sig for at prøve hans Standhaftighed. Til Overflod var han bleven opskræmt af en uhyggelig Begivenhed, der for et Par Dage siden var forefalden hjemme i Hjærtensfrydsgade, idet Højbaadsmanden pludselig var død. Den gamle Mand havde om Formiddagen foretaget sin sædvanlige Runde over Amalienborg Plads, gennem Borgergade og ind til Brøndstræde-Kvarteret og befandt sig just paa Hjemvejen, da han paa Hjørnet af Goters- og Adelgade pludselig sank sammen og blev liggende paa Stenbroen ude af Stand til at rejse sig. Han havde akkurat haft Kræfter og Samling nok til at fremstamme sit Navn og sin Bopæl for de Mennesker, der straks var ilet ham til Hjælp; og gennem en tæt Sværm af Nysgærrige, der i Løbet af faa Øjeblikke havde spærret hele Gaden, var han bleven baaret ind i en lukket Droske og kørt til sit Hjem. Her stod hans Kone netop og kiggede efter ham i Gadespejlet, da Drosken standsede udenfor; og ikke saasnart havde hun set en Politibetjents Arm stikke ud af Vinduet for at aabne Vogn døren, før hun forstod, hvad der var sket, og i et Nu var nede ad Trappen. Per havde tilfældigt været hjemme og siddet inde paa sit Værelse; og da han paa den pludselige Uro i Huset havde kunnet mærke, at der var noget paa Færde, var han hurtigt gaaet ud paa Gangen, hvor han netop var kommen